

మామూలు మగాడు

- పొన్నాడ సత్యప్రకాశరావు

“హలో... బాసూ బిజీనా”

చూస్తున్న పైల్లోంచి తలెత్తి చూసాను. ఎదురుగా వెంకట్రావు.

“హలో... మామూలే. కమాన్...” సీట్ ఆఫర్ చేసాను అయిష్టంగానే రాని నవ్వును అద్దెకు తెచ్చుకుని.

“అదృష్టం అంటే నీదే బాసూ. మీ ఆఫీసు ఎప్పుడూ కళకళలాడుతూ వుంటుంది. ఈస్టేషన్ కలర్, స్కాప్, కొండొకచో సెవెన్టీ ఎంఎం కూడా. మా ఆఫీసు వుంది. బ్లాక్ అండ్ వైట్. సిక్స్టీన్ ఎంఎం” అన్నాడు. ఇంకా ఏదో చెప్పుకుపోతున్నాడు ఆఫీసులా కలియజూస్తూ. నేను వినడం మానేసి వింటున్నట్లుగా మొహం పెట్టి నా పని చేసుకోసాగాను. వినడానికి ఏమీ వుండదు. ఎప్పుడూ ఒక్కటే సాద.

వెంకట్రావు నా నైబర్ కాబట్టి పలకరించుకోవడం తప్పదు కాబట్టి పరిచయం ఏర్పడింది. అంతేకానీ స్నేహం ఏర్పరచుకోవాల్సిన లక్షణాలు ముచ్చటైనా లేవు వాడిలో. నేను ఎక్కువగా మాట్లాడకపోయినా వాడే ఎక్కువగా మాట్లాడుతూ వుంటాడు. వాడిది అక్కౌంట్స్ బ్రాంచి. ఎప్పుడూ ఏదో పని వున్నట్లుగా మా ఆఫీసుకు వస్తుంటాడు నా పరిచయం వంకతో. వాడు వచ్చేది నాకోసం కాదని నాకు తెలుసు.

మా ఆఫీసు ప్రమీలారాజ్యం అనే చెప్పాలి. మొత్తం ఇరవైమంది స్టాఫ్లో సగానికిపైగా ఆడవాళ్లే. పెళ్లికానివాళ్ల దగ్గర్నుంచి పెళ్లికొచ్చిన పిల్లలున్న వాళ్లవరకూ అన్ని ఏజ్ గ్రూపులవాళ్లు వున్నారు.

వెంకట్రావు ఉద్దేశ్యం మంచిది కాకపోయినా వాడన్నట్లుగా మా ఆఫీసు ఆర్గండ్, సౌత్ కాటన్ చీర గరగరలతో జార్జెట్ చీరల జిలుగులతో గాజుల గలగలలతో తళతళలాడుతూ వుంటుందనేది నిర్వివాదాంశం.

సెంటర్ ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్ కీర్తి. ముగ్గురు పిల్లల తల్లి అని చెబితేగానీ తెలియదు. పరిపూర్ణ ప్రౌఢ. ఆమె కాదు అందరూ బావుంటారు. మొన్ననే కూతురి పెళ్లి చేసిన సుభద్రగారితోసహా.

అయితే వెంకట్రావులాంటి ‘సగటు మగాళ్ల పుణ్యమా అంటూ అందరిమీద ఏవో’ వినబడ్డూ వుంటాయి.

రసవత్తరమైన కథలు అల్లుతూ వింటూ చోంగ్ కార్చుకునే స్వభావం గల ఈ సగటు మగాళ్లు వారి వారి బార్గెట్ల వయసులతో పాజిబిలిటీస్ తో పనిలేదు. ఆడదయితే చాలు. ప్రాయంలో అడుగుపెట్టినప్పటి నుంచి ప్రాణం పోయేంతవరకు ఆడవారికి ఇవి తప్పవు. ముఖ్యంగా వర్క్-ఆఫ్ ఉమెన్ కి రెండురకాల శత్రువులు. ఆఫీసులో మగవాళ్లు, ఇళ్ల దగ్గర ఉద్యోగం చేయని ఆడవాళ్లు. ఇళ్ల దగ్గర భర్తతో చెప్పుకోలేని బాధలు ఉపశమనం కోసం సాటి ఆడదానితో చెప్పుకుంటే సానుభూతి లభించదు సరికదా ‘ఈవి డేడ్’ మగలు పోయింటుంది. తిన్నగా వుంటే ఎవరేమంటారు?’ అని ఎద్దేవా మిగులుతుంది.

నా ఆలోచలనని కట్టిపెట్టి వెంకట్రావు వైపు చూసాను. వాడి చూపులు ఎప్పటిలా కీర్తిగారిపైనే వున్నాయి. ఆఫీసు అన్నాక అనేక విషయాలలో మగవారితో మాట్లాడక తప్పదు. డీల్ చేసే సెక్షన్ ని బట్టి కూడా ఎక్కువమందితో మాట్లాడే అవసరం కలుగుతూ వుంటుంది. అయితే మాటలు పెంచడంలో మగవాళ్లు సిద్ధహస్తులు. అలాంటి కొలిగ్స్ పై ఆఫీసర్లకి కంప్లెంట్ ఇద్దామన్నా కాన్ఫిడెన్షియల్ రిపోర్ట్ నా చేతిలో వున్నాయని చెబుతూ మాటలలోకి దింపజూసే ఆఫీసర్లు లేకపోలేదు.

ఇంతలో ఒక వ్యక్తి వచ్చి కీర్తిగారి ప్రక్కకు కుర్చీ లాక్కుని మాట్లాడసాగాడు. అది చూసి వెంకట్రావు “చూడు గురూ! నేను ఏం చెప్పినా నువ్వు నమ్మవు. చూడు వాళ్ల ద్వారా ఎలా మాట్లాడుకుంటున్నారో. అసలు ఆవిడ సంగతి నీకు తెలియదులే. షి ఈజ్ వెరీ లూజ్” అన్నాడు.

“సోవాట్. ఆవడ ఎవరితో మాట్లాడితే నీకేంటి బాధ. మాట్లాడే పద్ధతి తెలిస్తే

నువ్వు మాట్లాడు” అన్నాను.

“మాట్లాడతా. నీలా మీనమేషాలు లెక్కబెడుతూ కూర్చోవడం నావల్లకాదు. అసలు ఈ ఆఫీసులో వుండుంటే ఎప్పుడో సెట్ చేసేవాణ్ణి” అన్నాడు.

“బెస్టెఫ్ లక్. బెటర్ లేట్ డేన్ నెవర్” అన్నాను.

“చూస్తుండు. కాలర్ ఎగరేస్తూ లేచాడు వెంకట్రావు.

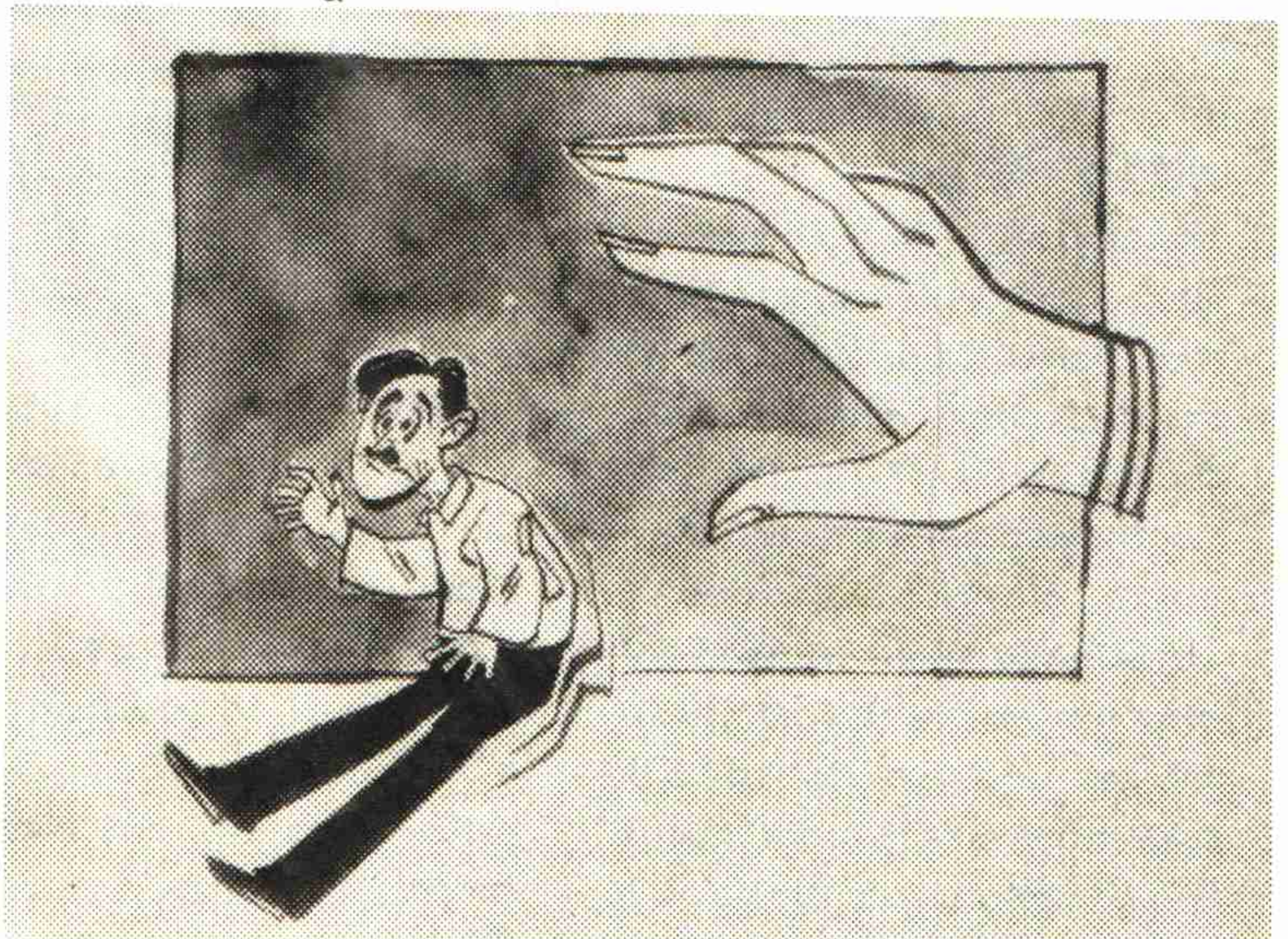
నేను యధాప్రకారం నా ఫైలు, ఆలోచనలతో మునిగిపోయాను. ఎవరో కాలు జారిందని నోరు జారేముందు తన భార్యనో, తోబుట్టువునో గుర్తుంచుకోంటే? ఈ రోజులలో ఒంటిచేత్తో సంసారం ఈదడం కష్టంగా వుండే గడ్డూరోజులలో భార్యభర్తలిద్దరూ ఉద్యోగాలు చేయడం తప్పడం

లేదు. ఆర్థిక సమస్యలు తీరుతున్నాయేమోగానీ దాంపత్య సమస్యలు ఎక్కువవుతున్నాయి. వెంకట్రావులాంటి వాళ్లవల్ల.

పదినిముషాలు గడిచాయి.

చెంప చెళ్లుమన్న శబ్దం వినబడడంతో ఉలిక్కిపడి చూసాను. కీర్తిగారి ప్రక్కనే కూర్చున్న వ్యక్తి వెళ్లిపోయినట్లున్నాడు. అవిడ మొహం ఎర్రగా కందిపోయి వుంది కోపంతో. ముక్కుపుటాలు అదురుతున్నాయి. ఎదురుగా వెంకట్రావు తల వంచుకుని వెళ్లిపోతున్నాడు.

“హీ ఈజ్ మై హాస్పిండ్. స్క్వాండ్రల్” అరుస్తోంది కీర్తి. విషయం అర్థమై నవ్వు కున్నాను.

ఆమెతో అప్పటివరకూ మాట్లాడిన వ్యక్తి ఆమె భర్తేనని నాకు తెలుసు. కావాలనే వెంకట్రావుకు చెప్పలేదు. వాడేదో వెకిలిగా వాగి వుంటాడు.

మనసు విషయానికొస్తే అంతుపట్టనిది అగాధమైనది ఆడదాని స్వభావమేనంటారు. పడుపు వృత్తి పడుచుకు కూడా మనసుంటుంది. పదిమందితో పడుకున్నా పదకొండో వ్యక్తిని నిరాకరించవచ్చు. కేవలం ఆమె గతం పదకొండో వ్యక్తికి ఆమెమీద రైట్స్ కల్పించదు. వృత్తిరీత్యా పదిమందికి మానాన్ని అమ్ముకున్నా ఏ ఒక్కడికో మాత్రమే అభిమానాన్ని ఇవ్వచ్చు. దేన్ని అమ్ముకోవలసి వచ్చినా మగాడికి అమ్ముకోవాలి. అసలు ఆడదాన్నే అమ్మింది ఓ మగవాడే.

ఆడదాని మనసును అర్థం చేసుకోలేక అంతుబట్టక చంచలం అనేసాడు సగటు మగాడు. ఆడ, మగ భేదాలు సెకండరీ. మనిషి మనసు ముఖ్యం. సాటి ఆడదాన్నయినా, మగాడ్లయినా ముందుగా సాటి మనిషిగా అర్థం చేసుకోగల స్థాయికి ఎప్పుడు ఎదుగుతాడో ఈ సగటు మగాడు.

“సార్. మిమ్మల్ని పిలుస్తారు” ప్యూన్ పిలుపుతో ఆలోచనలోంచి ఆఫీసర్ రూమ్ లోకి నడిచాను.

